

Saša Jelenković

ELPENOROVO NESTRPLJENJE

MISLITI RAZREŠEN OBAVEZA U NEKOJ SKROVITOJ PEĆINI

Kao nekada nestrpljiv pozdravljajući probudene,
očekujući da me ubede kako telo postoji samo kao
obmana, napor da prekoračim izvesnost, umiven
ne mislim već mene misli nešto ogromno i sjajno.

Kao nekada sputan zazirući od zavidljivaca,
prišao sam ogradi, nagnuo se, video bih sebe,
da sam bio negde, čuo bih muziku kada bi postojalo
vreme iz kojeg bi dolazili zvuci, kada bih i sam postojao.

VARVARSKO UPLITANJE

Ništa nismo prodali, ništa kupili nismo.

Oduvek sam podozrevao da nije lako
izdržati eleganciju, da je nestrpljenje
košulja koju iznova šijem, uprkos slaboj volji,
lakomislenosti, poukama o uzdržljivosti
i prizivanju sablasti, uprkos ravnodušnosti.

Uprkos svemu što se teško poriče.

ELEGANTNI TRGOVCI I DISKRETNi GRAVERI

Prodavali su me na svakoj raskrsnici,
kao da trguju pergamentom, šminkom,
kavijarom, žicama za lautu, praškom protiv svraba —
svakom su me zaludniku pokazali.

I živi onda ponuđen, a neplaćen,
otkupljen i nepreuzet.

Tako je kad ne znaš svoje mesto.

ČETRDESET

Ruke sam oprao peskom, po kojem niko nije
crtao krugove, pisao o iščekivanju, niti raširenih
ruku trčao u susret suncu. Niotkud milosti, soba je
puna pomirenih sa sudbinom, i nema nestrpljivih.

Vreme za odlazak se približilo, drhtavica i ledeni
dah, četrdeseto sam putovanje započeo.

Otkrivajući ko je sve bio tamo gde nisam bio,
sve sam manje siguran da nisam bio tamo gde sam bio.